קדושת לוי — וזאת הברכה

ה' מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן כו' מימינו אש דת למו (דברים לג, ב). דהנה לכאורה יקשה על מה דאיתא במדרש דהקדוש ברוך הוא חזר עם התורה על כל אומה ולשון ולא רצו לקבל והשיבו לך מעמנו. וקשה הא ברשות השם יתברך היה שהגוים יקבלו את התורה. אך דבאמת השם יתברך עשה זה כדי לחבב את ישראל שעל ידי שיחזור על כל האומות ולא ירצו לקבל וזרע ישראל יקבלו אותה ועל ידי זה יתוסף אהבתו עליהם ועל ידי החזרה בא אהבה לישראל ועל ידי קבלת התורה מזו האהבה נתוסף שנאה על אומות העולם. וכן אמרו חכמינו ז"ל (שבת פט:) דלכך נקרא סיני שירדה שנאה לאומות העולם אך זה השנאה לא היה אלא אחר קבלת התורה אבל קודם הקבלה לא היה עדיין שנאה לאומות העולם. וידוע דאהבה נקרא ימין וזהו פירוש הכתוב ה' מסיני בא, רוצה לומר שהחזיר על כל אומה ולשון ולא קיבלו את התורה ועל ידי זה זרחה האהבה על ישראל. וזה שנאמר וזרח משעיר למו, רוצה לומר משעיר בא הזריחה על ישראל הופיע והבהיק אורו על ידי הר פארן. וזה שנאמר מימינו, רוצה לומר מחמת זה ניתוסף האהבה על ישראל שקיבלו את התורה אש דת למו בא על אומות העולם. אש, רוצה לומר השנאה והגבורות:

אשריך ישראל מי כמוך עם נושע כו' (דברים לג, כט). הענין הוא, דאסור להתגאות רק זה מותר שלא לירא משום דבר להתגאות שיש לו פטרון אביו שבשמים ואפשר על זה רמזו חכמינו ז"ל (סוטה ה.) שמיני שבשמיני מותר ועל ידי זה הורג הקליפות. וזה שאמר אשריך ישראל מי כמוך עם נושע כו'. ואשר חרב גאותך, רוצה לומר דזה הגאוה שאתה יודע שהשם יתברך מגן עזריך הוא לך חרב שעל ידי זה תהרוג אותם. ואתה על במותימו תדרוך, כלומר על ידי גאוה שלך הקליפות שמכונה בשם במה לשון גבהות תדרוך, דעל ידי גאותם תהרוג אותם דהם מתגאים בעצמם ולא בהשם יתברך:

סליק ספר דברים